

ikke blot af Hensyn til den store Risiko, Staten løber, men ogsaa af Hensyn til, at kun saadanne Folk faa Nytte af Loven, som virkelig fortjene at hjælpes fra Statens Side.

Olesen: Det er kun nogle ganske faa Bemærkninger, som jeg gerne vil gøre til Forslaget, og særlig med Hensyn paa det, hvor det ser ud til, at Tampen vil komme til at brænde efter den ærede Ordfører (Kochs) Udtalelser. Jeg vil sige, at vel ser det, der her tilbydes Husmændene, stort ud; men jeg tror dog, at det vil være nogle af de bedste Penge, Staten har sat ud, og tillige nogle af de sikreste og tryggeste. Jeg vil derfor gerne lægge et saa godt Ord ind, som jeg kan, for at man vedtager Forslaget i den af Folketinget vedtagne Skikkelse. — Jeg vil ogsaa gerne med Hensyn til disse 800 Kr. lægge et godt Ord ind for den arbejdende Klasse. Jeg kender jo selv ikke saa lidt af Erfaring, hvordan de Folk have det. Man kan let sige, at de sagtens kunne spare de Penge sammen, de tjene en god Løn og have gode Betingelser derfor. Man maa dog huske paa, at disse Folk allerhøjest paa Landet kunne drive det til at tjene en 4—500 Kr., og ofte sidde de med Familie. Lad os sige op til 30 Aar ere de allerfleste gifte, idet Arbejderklassen som Regel tidlig bliver gift, og det betragter jeg som en Lykke for dem i moralsk Henseende. Men naar de saa sidde til den Tid og maaske have 4—5 Børn, kan man nok se, at der ikke bliver stort at lægge til Side, naar denne Familie skal leve. Vil man saa sige, at de kunde have lagt noget til Side i Forvejen, vil jeg dertil sige, at det i Arbejdshjemmene er ganske almindeligt, at Børnene, naar de ere konfirmerede eller længe før, skulle ud at tjene og maa bringe det, som de tjene, med hjem til Familiens Underhold. Naar en saadan Ungersvend nu har været dygtig, har tjent en god Løn, og været glad ved sit Hjem, ved sin Fader og Moder, skal han, naar han bliver en Snes Aar gammel, ind at være Soldat, og dertil skal han ogsaa have nogle Penge. Er han nu opdragen i et saadant godt Husmandshjem, og har han et godt Lov paa sig fra sin Tjenestetid, kan man være sikker paa, at det er en opvakt Ungersvend. Han er nødt til at koste lidt paa sin Uddannelse; han maa paa Højskole. For at drive sin Jordlod maa han først have en lille Smule Uddannelse; fra at have gaet og arbejdet paa en Herregaard, kan han ikke lige

straks springe til at drive en saadan Husmandslod, det vilde være urimeligt at forlange det. Jeg tror, det vilde være en stor Vinding, hvis man saa lidt mere paa disse fattige og trofaste Arbejdere. Staten kan ganske rolig hjælpe ham til at faa et Stykke Jord, han skal nok klare sig. Har han arbejdet godt fra Barndommen, hjulpet til i sit Hjem, været tro i sin Tjeneste, udfyldt alle disse Betingelser og været ædruelig i al sin Færd; synes jeg ikke, der er ret meget at risikere. — Saa er der en anden Ting, jeg gerne vilde omtale, og som andre ikke have nævnt, men som jeg lægger stor Vægt paa. Alle, der ere opdragne i smaa Kaar, ville vide, at, naar de skulle til at begynde med næsten tomme Hænder, skulle de gaa om fra Per til Povel og laane sig frem og tigge for at faa Kaution og Laan fra den ene eller den anden. Og det vil føre til, at Selvstændighedsfølelsen mangan Gang vil blive knækket hos dem, og at de undertiden ville lade Hænderne mismodig synke. De maa betale store Renter af Vekselne eller Pengene og maa staa med Hatten i Haanden hver Gang, de skal have Vekslen underskrevet. Det staar derfor for mig som en af de bedste Ting ved denne Lov, at Staten siger: værsgod, her er en Jordlod; vi sætte en saa stor Kapital i den, at det ikke er nødvendigt for dig at gaa hen at laane paa Veksler eller tigge for at faa Penge hist og her; nu sikre vi dig denne Lod under disse Kaar. Jeg er sikker paa, at alle Landarbejdere, der faa fat paa en saadan Jordlod under disse Kaar, ville komme til at sige denne Regering og Rigsdag Tak for, at der bliver stillet dem disse Kaar for Øje, og for saaledes at blive fritagne for det ydmygende i stadig at skulle gaa at laane og tigge sig frem samt svare urimelige Renter, som deres Indtægt ikke svarer til. — Med denne lille anbefaling vilde ogsaa jeg gerne lægge et godt Ord ind for, at dette Lovforslag maa blive ført igennem saa nogenlunde i den Skikkelse, hvori det foreligger fra Folketinget, og jeg er sikker paa, at hverken den danske Regering eller Rigsdagen nogen Sinde skal komme til at fortryde Vedtagelsen af dette Forslag.

Johansen: Jeg er enig med det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) i, at de, som kunne klare sig selv og virkelig have saadanne Midler, at de kunne anskaffe sig Jord, slet ikke skulle hjælpes til Jord paa nogen Maade, men at det derimod er de andre, der ikke have de tilstrækkelige